

Kunduzun Altın Çekici

Çınar BİBER

Kunduzun Altın Çekici

Çınar BİBER

Yeşil ormanın kalbinde, nehrin neşeli bir şarkı söylediği yerde, Benny adında genç bir kunduz yaşırdı. Benny'nin sıcak kahverengi tüyleri, daha açık ten rengi bir karnı ve gülümsediğinde her zaman görünen iki büyük beyaz ön dişi vardı. Küçük kırmızı bir şapka ve önünde küçük bir cebi olan mavi bir iş önlüğü giyerdi. Benny inşa etmeyi çok severdi ama her zaman acele ederdi.

Güneşli bir sabah, Benny yaşlı meşe ağacının yakınında gezinirken parlayan bir şey dikkatini çekti. Yaprakları kenara itti ve şaşkınlıkla nefesini tuttu. Orada, yumuşak toprağa yarı gömülü bir altın çekiç vardı! Güneş ışığında pırıl pırıl parlıyordu. Benny onu dikkatlice aldı. 'Vay canına!' diye fısıldadı. 'Bu sihirli bir alet olmalı!'

Benny kısa bacaklarının taşıyabildiği kadar hızlı eve koştu. Altın çekici arkadaşları Lily ve Toby'ye gösterdi. Sarı tulumu ve yeşil kulak kurdelesıyla Lily dikkatle baktı. Kırmızı ekose gömleğiyle güçlü ve tıknaz Toby ıslık çaldı. 'Bu harika!' dedi Toby. 'Onunla her şeyi inşa edebilirsin!' Benny sırıttı. 'Biliyorum! Şimdiye kadarki en iyi barajı inşa edeceğim!'

Benny başlamak için sabırsızlanıyordu. Nehir kıyısına koştu ve altın çekici bir kütüğe vurdu. Hiçbir şey olmadı. Daha sert vurdu. Yine hiçbir şey. 'Belki sihirli sözler söylemem gerekiyor,' diye düşündü. 'Abrakadabra! Bir baraj inşa et!' diye bağırdı. Ama çekiç öylece parlak ve sessiz duruyordu. Benny kaşlarını çattı. 'Neden çalışmıyor?'

Benny yine de inşa etmeye karar verdi. Ölçmeden ve planlamadan kütükleri hızla üst üste yığdı. Sihrin yardımcı olacağını umarak onları şuraya buraya yerleştirdi. Ama kütükler sallandı. Çubuklar kaydı. Yüksek bir şıpırtıyla bütün yığın nehre devrildi! Benny'nin mavi önlüğü sıırılsıklam oldu. 'Ah hayır!' diye bağırdı. 'Barajım dağıldı!'

Lily ve Toby koşarak geldiler. 'Ne oldu?' diye sordu Lily. Benny iç çekti. 'Altın çekicinin kendi kendine inşa edeceğini düşündüm ama etmedi. Acele etmeye çalıştım ve her şey yıkıldı.' Toby kafasını kaşıdı. 'Belki önce plan yapmalısınız,' dedi. Benny başını salladı. 'Ama plan yapmak çok uzun sürüyor! Şimdi inşa etmek istiyorum!'

Tam o sırada Dede Kunduz patikadan aşağı geldi. Yaşlı ve bilgeydi; gri-kahverengi tüyleri ve gümüşü çizgileri, yuvarlak gözlükleri ve ahşap bir bastonu vardı. Benny'nin üzgün yüzünü ve ıslak kütükleri gördü. 'Sorun ne, küçüğüm?' diye nazıkçe sordu. Benny ona altın çekici gösterdi ve her şeyi anlattı.

Dede Kunduz yumuşakça kıkırdadı. 'Altın bir çekiç güzel bir alettir,' dedi, 'ama hiçbir alet bir barajı tek başına inşa edemez. Dikkatli planlamaya ve iyi inşa becerilerine ihtiyacın var. Gel, sana göstereyim.' Benny'yi düz bir yere götürdü ve toprağa bir plan çizdi. 'Önce ölçeriz. Sonra kütükleri tam doğru yere yerleştiririz.'

Benny dikkatle dinledi. Dede Kunduz ona bir çubukla nasıl ölçüleceğini ve en iyi kütüklerin nasıl seçileceğini gösterdi. 'İyi bir inşaatçı harekete geçmeden önce düşünür,' dedi Dede. 'Ve altın bir çekiç, ancak onu kullanan kunduz kadar iyidir.' Benny başını salladı. 'Öğrenmek istiyorum,' dedi. 'Bana öğretir misin?' Dede gülümsedi. 'Elbette.'

Ertesi gün Benny, Lily ve Toby'yi yardıma çağırdı. Lily ölçü şeridini getirdi. 'Her şeyi ben ölçeceğim,' dedi. Toby güçlü kollarını esnetti. 'Ağır kütükleri ben taşıyacağım.' Benny mavi önlüğünü ve kırmızı şapkasını giydi. 'Ben de her şeyin nereye gideceğini planlayacağım,' dedi. Hepsi altın çekice baktılar. 'Onu uğur tılsımı olarak kullanacağız,' dedi Benny.

İnşa etmeye başladılar. Lily her kütüğü dikkatle ölçtü. Toby onları doğru yere taşıdı. Benny her kütüğü yerine oturtmak için altın çekici kullandı. Sihir değildi ama sihirli gibi hissettiriyordu. Baraj her kütükle daha da güçlendi. 'Bu takım çalışması!' dedi Lily. Benny gülümsedi. 'Ve dikkatli planlama!' diye ekledi.

Baraj bittiğinde dümdüz ve güçlüydü. Nehir etrafından usulca akıyordu ve su güneşte pırıldıyordu. 'Başardık!' diye sevindi Toby. Benny altın çekice, sonra arkadaşlarına baktı. 'Bunu çekiç inşa etmedi,' dedi. 'Biz yaptık—planlama ve pratikle.' Dede Kunduz uzaktan izledi ve gururla başını salladı.

O günden sonra Benny her fırsatta inşa becerilerini geliştirdi. Ölçmeyi, doğru kütükleri seçmeyi ve arkadaşlarıyla çalışmayı öğrendi. Altın çekiç evinde özel bir çengelde asılı duruyordu; becerilerin ekipmandan daha önemli olduğunun bir hatırlatıcısıydı. Benny kendi iki patisiyle yapabildikleriyle gurur duydu.

Bir öğleden sonra Pip adında daha genç bir kunduz Benny'ye geldi. 'Parlak bir taş buldum,' dedi Pip. 'Sence sihirli mi?' Benny gülümsedi. 'Belki değildir,' dedi. 'Ama sana sihir olmadan harika bir şeyin nasıl inşa edileceğini öğretebilirim.' Pip'in gözleri parladı. 'Gerçekten mi?' Benny başını salladı. 'Gerçekten. Sadece planlama ve pratik gerekiyor.'

Benny ve Pip küçük bir projeye başladılar—dere için minik bir baraj. Benny, Pip'e nasıl ölçüleceğini ve her çubuğun nasıl yerleştirileceğini gösterdi. Birlikte çalıştılar ve kısa sürede küçük baraj tamamlandı. 'Sen iyi bir öğretmensin,' dedi Pip. Benny'nin içi ısındı. 'Sen de iyi bir öğrencisin,' dedi. 'Unutma, beceriler ekipmandan daha önemlidir.'

O akşam Benny, Lily ve Toby ile büyük barajın yanında oturdu. Altın çekiç yanında duruyordu ama ona ihtiyacı yoktu. 'Bunu birlikte inşa ettik,' dedi. 'Ve plan yapıp takım olarak çalışırsak her şeyi inşa edebiliriz.' Lily ve Toby başlarını salladılar. Güneş ormanın üzerinde batarken Benny sihirden daha iyi bir şey öğrendiğini biliyordu.